

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD
Odbor kancelář hejtmána
Úsek vedoucího odboru
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

KUCBX015BU09

Váš dopis zn.:
Ze dne: 3. 11. 2022
Naše č. j.: KUJCK 136332/2022
Sp. zn.: KHEJ 132931/2022/kakr SO

Vyřizuje: Bc. Kamila Křížová
Telefon: 386 720 225
E-mail: krizovak@kraj-jihocesky.cz

Datum: 10. 11. 2022

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 3. 11. 2022 Vaši žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 3. 11. 2022, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

„ z Týna nad Vltavou byl uznán vinným za přestupky, kdy ve své ordinaci vyhrožoval svým pacientům nožem zabitím a dopustil se dalších přestupkových jednání.“ 55A 7/2019 – 37(o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2019 č. j. KUJCK 84998/2019). Z této citace jiného rozhodnutí je zřejmé závažné jednání, které bylo projednáváno v jiném rozhodnutí jako přestupek a je možné, že daná osoba se odvolala. Proto žádám o informaci, zda , podal odvolání na rozhodnutí neznámého čísla jednací MČ Týn nad Vltavou na to, že měl vyhrožovat lidem nožem. Žádám o anonymizované rozhodnutí přestupkové komise ze studijních důvodů.

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

v příloze Vám zasíláme výše požadované anonymizované rozhodnutí.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru
- podepsáno elektronicky -

Příloha

rozhodnutí KUJCK 84998_2019.pdf

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor legislativy a vnitřních věcí

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX00TI306

Naše č. j.: KUJCK 84998/2019
Sp. zn.: OLVV-správ. 81087/2019/malovcova SO

Vyřizuje: JUDr. Lenka Malovcová
Telefon: 386 720 228
E-mail: malovcova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 22. 7. 2019
Vypraveno: 23. 7. 2019

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor legislativy a vnitřních věcí, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) přezkoumal na základě odvolání obviněného [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] [redacted] adresa pro doručování [redacted] (dále i „odvolatel“ nebo „obviněný“) ze dne 17. 6. 2019 výroky 1., a 2. a 3. rozhodnutí Městského úřadu Bechyně, odbor vnitřních a sociálních věcí (dále jen „správní orgán I. stupně“), čj. BE-11753/2018/79/VaSV/Krš-194 ze dne 11. 6. 2019, kterými byl obviněný uznán vinným z přestupků podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4., § 7 odst. 1 písm. c) bod 1. a § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZNP“), uložen mu správní trest a povinnost nahradit náklady řízení a na základě odvolání obviněného [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] právně zast. Mgr. Jaroslavem Hanusem, advokátem (dále i „odvolatel“) přezkoumal výrok 7., 8. a 9. výše uvedeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 ZNP, uložen mu správní trest a povinnost nahradit náklady řízení

a rozhodl dnešního dne takto:

- I. podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání [redacted] [redacted] [redacted] zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně (výrok 1., 2. a 3.) se potvrzuje.**
- II. podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání [redacted] [redacted] zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně (výrok 7., 8. a 9.) se potvrzuje.**

Odůvodnění

Dne 12. 6. 2019 vypravil správní orgán I. stupně výše uvedené rozhodnutí, kterým výrokem 1. uznal obviněného [redacted] [redacted] [redacted] vinným:

- a) z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v platném znění (dále jen zákon o některých přestupcích), kterého se dopustil dne 6. září 2018 v době okolo 17:10 hodin v Bechyni, ulici Školní 1009 v Domě s pečovatelskou službou tím, že udeřil otevřenou dlaní pravé ruky do levé tváře [redacted] nar. [redacted] [redacted] trvale bytem [redacted]

■■■■ a dále do ■■■■ hrubě strčil, aby odešel z jeho ordinace lékaře, přičemž v ruce držel nůž, tedy úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči ■■■■ dopustil jiného hrubého jednání,

- b) z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 1. zákona o některých přestupcích, kterého se dopustil dne 6. září 2018 v době okolo 17:10 hodin v Bechyni, ulici Školní 1009 v Domě s pečovatelskou službou tím, že ■■■■ nar. ■■■■ trvale bytem ■■■■ ■■■■ ■■■■ řekl, že jestli chce umřít, tak si obviněný ■■■■ ■■■■ ■■■■ dojde do auta pro pistoli a ■■■■ ■■■■ zastřelí, tedy úmyslně narušil občanské soužití tak, že ■■■■ ■■■■ vyhrožoval újmou na zdraví,
- c) pro přestupek proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona o některých přestupcích, kterého se dopustil dne 13. října 2018 v době okolo 20:00 hodin v Bechyni, ulici Čechova, u Domu s pečovatelskou službou čp. 1009, tím, že plival na hlavu ■■■■ nar. ■■■■ ■■■■ trvale bytem ■■■■ ■■■■ ■■■■ ■■■■ tedy úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči ■■■■ ■■■■ dopustil jiného hrubého jednání.

Za uvedené přestupky uložil správní orgán I. stupně odvolateli podle § 35 písm. b), § 37 a § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „ZOP“) a § 7 odst. 4 písm. b) ZNP správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč (výrok 2.) a dále mu podle § 95 odst. 1 ZOP uložil povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč (výrok 3.).

Výrokem 7. rozhodnutí byl obviněný ■■■■ ■■■■ uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1. ZNP, kterého se dopustil dne 31. srpna 2018 v době okolo 21:29 hodin tím, že na facebookové zdi ■■■■ nar. ■■■■ trvale bytem ■■■■ ■■■■ ■■■■ napsal komentář k příspěvku ■■■■ ■■■■ ze dne 30. srpna 2018 zaměřenému proti ■■■■ ■■■■ ■■■■ nar. ■■■■ trvale bytem ■■■■ ■■■■ ■■■■ ve znění „Dejte ho do koše a do Vltavy“, tedy úmyslně narušil občanské soužití tak, že ■■■■ ■■■■ ■■■■ vyhrožoval újmou na zdraví.

Za uvedený přestupek uložil správní orgán I. stupně odvolateli podle § 35 písm. a), § 37 ZOP správní trest napomenutí (výrok 8.) a dále mu podle § 95 odst. 1 ZOP uložil povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč (výrok 9.).

Rozhodnutí bylo ■■■■ ■■■■ ■■■■ doručeno dne 14. 6. 2019. Odvolání datované dne 17. 6. 2019 bylo správnímu orgánu doručeno dne 24. 6. 2019 a bylo tedy podáno v zákonné patnáctidenní lhůtě. Doplněno pak bylo podáním ze dne 4. 7. 2019.

Odvolatel ■■■■ ■■■■ ■■■■ v odvolání uvedl, že ■■■■ ■■■■ vůbec nezná, je udivený závěrem, že je uznán vinným jen na základě tvrzení navrhovatele, žalobce, kterého ale referentka městského úřadu uvádí jako svědka. Dále je vinen na základě toho, že ■■■■ i s odstupem 5 měsíců popsal průběh skutkového děje tak, jak jej popsal na PČR, a tudíž podle referentky mluvil pravdu. Dalším nepřímým důkazem je to, že ■■■■ viděl v ordinaci u PC sedět malé dítě. Se svým dítětem ordinuje v Bechyni již více než dva roky. Dalším nepřímým důkazem je, že PČR na místě zajistila kuchyňský nůž. Zdravotní sestra ■■■■ ■■■■ svědčila, že do ambulance chodí mnoho pacientů a ■■■■ ■■■■ v inkriminovanou dobu vůbec neviděla, natož jeho s nožem. Nepřímé důkazy však mají význam jen ve spojení s jinými přímými důkazy. Ohrazuje se i proti tomu, že má sklony ke konfliktnímu chování. Referentka obsah protokolů překroutila, zkomolila a znetvořila skutečnosti a tendenčně rozhodla bez jakéhokoli právního podkladu a důkazu. Doplnění odvolání je obsahově v podstatě totožné a nepřináší žádné nové skutečnosti.

Rozhodnutí bylo ■■■■ ■■■■ (právnímu zástupci) doručeno dne 12. 6. 2019. Odvolání datované dne 20. 6. 2019 bylo správnímu orgánu doručeno dne 21. 6. 2019 a bylo tedy podáno v zákonné patnáctidenní lhůtě.

Odvolatel ■■■■ v odvolání uvedl, že správní orgán I. stupně se nedostatečně, resp. vadně vypořádal s již dříve uplatněnými námitkami. Jednání, jehož se dopustil, není protiprávní. Šlo o jednání zřetelně nadnesené, úmyslem jednoznačně nebylo panu ■■■■ nijak ublížit, ani v něm vzbudit jakoukoliv obavu z toho, že by k ublížení

mohlo dojít. Údajná výhrůžka nebyla myšlena vážně a měla sloužit jako forma soucitu či určitá forma morální satisfakce [REDAKCE] [REDAKCE]. Ze spisu vyplývá, že pan [REDAKCE] se necítí výrokem účastníka řízení jakkoli dotčen. Správní orgán zasáhl do práva stěžovatele na svobodu projevu. Odvolatel pouze poukazoval na nesouhlas s jednáním [REDAKCE] [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] se mohl bránit občansko-právní cestou, což by bylo pochopitelnější než cestou veřejného práva. Závěrem odvolatel uvedl, že o přestupku rozhodoval dle jeho názoru místně nepřislušný správní orgán.

Správní orgán I. stupně předal spis krajskému úřadu podáním ze dne 11. 7. 2019, doručeným dne 12. 7. 2019.

A) K výroku I. rozhodnutí krajského úřadu – tedy k odvolání [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a výroků 1., 2. a 3. napadeného rozhodnutí:

Z předloženého spisu ve vztahu k podanému odvolání vyplývá, že dne 15. 10. 2018 oznámila Policie ČR, obvodní oddělení Bechyně správnímu orgánu I. stupně jednání [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] kterého se měl dopustit dne 6. 9. 2018 okolo 17:10 hodin v budově lékařského střediska první pomoci, Školní 1009, Bechyně vůči [REDAKCE] [REDAKCE] který za ním přišel do ordinace tím, že ho udeřil otevřenou dlaní do obličeje, přičemž měl svírat v druhé ruce nůž, dále pak měl podezřelý na [REDAKCE] [REDAKCE] křičet, že jestli chce, tak jej zastřelí. Téhož dne PČR oznámila další jednání, kterého se měl dopustit [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] dne 13. 10. 2018 v době kolem 20:00 hodin v Bechyni, ul. Čechova na chodníku před budovou Domova s pečovatelskou službou, čp. 1009 tím, že nejprve verbálně napadl [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a následně [REDAKCE] [REDAKCE] plivl do obličeje a snažil se jej fyzicky napadnout úderem rukou do obličeje a opakovaně mu vyhrožoval, že ho zastřelí.

Dne 8. 11. 2018 podal [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vysvětlení, kdy uvedl, že s lidmi, kteří psali na facebook nechce nic řešit, k osobě [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že žádného nezná a slyší o něm poprvé.

Správní orgán I. stupně zahájil řízení pro přestupky podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1. a 4. ZNP a nařídil ústní jednání na den 25. 2. 2019. Dne 25. 2. 2019, dne 1. 4. 2019 a dne 13. 5. 2019 si správní orgán I. stupně pořídil opis z evidence přestupků – 1 záznam. Odvolatel se k ústnímu jednání bez řádné omluvy nedostavil, při ústním jednání byl vyslechnut svědek [REDAKCE] [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] uvedl, že toho dne šel k odvolateli na pohotovost, kde si zjistil, že v dané době slouží, a to vyřídil si s ním psaní nevhodných SMS zpráv jeho bývalé přítelkyni [REDAKCE] [REDAKCE] se kterou má dítě. Nešel do čekárny, ale klepal na dveře přímo do ordinace, otevřela mu sestra, která mu řekla, ať počká, pak přišel odvolatel, který telefonoval a pustil ho dovnitř. Když dotelefonoval, přistoupil k němu, za zády měl levou ruku, dotaz na [REDAKCE] [REDAKCE] ho rozladil. Odvolatel vyndal levou ruku, kde měl nůž a druhou rukou mu dal facku přes tvář. Ihned ho začal vyhazovat z ordinace, odvolatel šel za ním po chodbě, kde pak na něj pokřikoval „chceš umřít, chceš umřít, chceš být mrtvej, já tě zastřelím, jestli chceš, mám v autě pistoli.“ V ordinaci byl jen malý chlapec, asi syn odvolatele. Sestra poblíž nebyla, neviděl ji, ani neslyšel. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] ke dni 13. 10. 2018 uvedla, že toho dne poprosila nevlastního syna [REDAKCE] [REDAKCE] aby ji doprovodil na pohotovost s malým synem [REDAKCE]. Když se přibližovali k domu s pečovatelskou službou, bavili se o tom, že jezdí sbírat brigádně žaludy a viděli tam malé chlapečky, černošky. Najednou k nim z chodníku u veterináře [REDAKCE] přiběhl odvolatel a začal se sápat po [REDAKCE] začal mu plivat na vlasy, říkat, že smrdí, že nedělá a kolik je 20+20, 2+2. Prosila, aby přestal, on začal být vulgární i na ni. Když se odvolatel sápal na [REDAKCE] stoupla si mezi ně, neboť odvolatel pořád říkal, že [REDAKCE] zmlátí, pak vytáhl z ledvinky nebo kabely pistoli, kterou jí přiložil ke krku. Pistoli viděla, ale neví, jestli byla dětská, plynová nebo normální.

Na dalším ústním jednání konaném dne 1. 4. 2019 byl vyslechnut svědek [REDAKCE] [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] uvedl, že toho dne šel na pohotovost s matkou a bratrem. Když byli u vchodu do domu s pečovatelskou službou, povídali si, jak viděli na Hluboké malé kluky černochoy, jak tam vykupovali žaludy. Najednou z druhé strany přiběhl odvolatel a křičel nějaké nadávky. Když k nim přiběhl, začal na ně plivat, ptal se, jestli umí počítat. Fyzicky ho nenapadl, ale chtěl mu dát pěstí, on však uhnul. K dotazu uvedl, že neví, jestli měl odvolatel u sebe zbraň, myslí si, že ano. Neviděl, že by přiložil pistoli k hlavě [REDAKCE] [REDAKCE] ale ona mu řekla, že ano. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že zná jen [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] se kterým pracuje. V životě nezažila, že by byl odvolatel na někoho hrubý nebo sprostý. Vůbec si nevybavuje, že by nějaký pán jménem

██████████ hledal v ordinaci odvolatele. Ani neví, kdo to je. Nezažila, že by za panem doktorem někdo přišel a chtěl mu nadávat či si na něj stěžovat.

Dne 12. 6. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, ve kterém popsal průběh řízení, k přestupkům obviněného uvedl, že je přesvědčen, že skutek se stal tak, jak jej popsal svědek ██████████. Svědkyně ██████████ na PČR potvrdila, že kritického dne přišel muž, který chtěl mluvit s obviněným. Svědek ██████████ také věděl o malém chlapci v ordinaci, což dokazuje, že v ordinaci byl. ██████████ výpovědi se v čase shodují, obviněný spáchání skutku kategoricky popřel, avšak skutečnosti uvedené ve výroku jsou prokázány svědeckými výpověďmi ██████████ a nepřímo je výpověď ██████████ podpořena svědkyní ██████████ (malý chlapec v ordinaci) a dále protokolem o ohledání místa činu, kdy PČR zajistila kuchyňský nůž. Ke skutku ze dne 13. 10. 2018 pak správní orgán I. stupně uvedl, že vychází z výpovědi svědkyně ██████████ a svědka ██████████. Tyto jsou pak nepřímo podepřeny tvrzením zdravotní sestry ██████████. Skutkový děj byl zjištěn v rozsahu uvedeném ve výrokové části rozhodnutí, ve zbytku (vyhrožování zabitím) nebylo prokázáno a řízení bylo v tomto zastaveno samostatným usnesením. Všech přestupků se obviněný dopustil v úmyslu přímém. K uloženému správnímu trestu správní orgán I. stupně uvedl, že vzhledem k charakteru a závažnosti zvolil správní trest pokuty, posoudil vliv záznamu v evidenci přestupků, skutečnost, že se dopustil více přestupků, připisal mu ku prospěchu, že nikomu nezpůsobil škodu na majetku ani na zdraví. Z úřední činnosti je mu však známo, že obviněný má sklony ke konfliktnímu jednání, výchovný trest napomenutí by se zcela minul účinkem. Závěrem pak správní orgán I. stupně odůvodnil uložení nákladů řízení.

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor legislativy a vnitřních věcí jako příslušný odvolací orgán (dále jen „odvolací orgán“) přezkoumal v souladu s ustanovením § 98 odst. 1 ZOP a § 89 odst. 2 věta třetí správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že není důvodné.

Úvodem odvolací orgán konstatuje, že rozhodnutí bylo vydáno věcně a místně příslušným správním orgánem v rámci jeho pravomoci, když skutky popsané v příslušných výrocích rozhodnutí byly spáchány na území města Bechyně, tedy ve správním obvodu Městského úřadu Bechyně.

Přestupkový zákon v ustanovení § 5 vymezuje pojem přestupku jeho materiálními znaky a formálními znaky. Všechny tyto znaky musí být naplněny současně. Materiální znak představuje jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Povinností správního orgánu je tedy prokázat, jak naplnění formální stránky přestupku, tak i stránky materiální.

Přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) ZNP se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním. Objektem tohoto přestupku je občanské soužití. Narušení občanského soužití je pak trestáno za situace, kdy dojde k jeho zasažení jednáním určité intenzity, které svou povahou odpovídá jednáním uvedeným v demonstrativním výčtu hrubých jednání. Občanské soužití je neurčitý právní pojem. Tento typ přestupku chrání žádoucí dobré vztahy mezi občany. Občanské soužití lze ve smyslu soudní judikatury vymezit jako souhrn pravidel chování, jejichž zachování je podle obecného názoru a přesvědčení nutnou podmínkou klidného a spořádaného soužití občanů v daném místě a čase.

K výroku 1. písm. a) a b) rozhodnutí

Odvolací orgán dospěl k závěru, že obsahem správního spisu je jednoznačně prokázáno jednání odvolatele uvedené ve výrocích o vině, tedy že jednáním odvolatele došlo k přestupkům proti občanskému soužití, a to úmyslnému narušení občanského soužití vyhrožováním újmou na zdraví a jiným hrubým jednáním, když je nade vší pochybnost prokázáno, že odvolatel dne 6. 9. 2018 okolo 17:10 hodin na adrese Školní 1009, Bechyně, v Domě s pečovatelskou službou nejprve úmyslně narušil občanské soužití, a to úderem otevřenou dlaní do tváře ██████████ strčením do něj, přičemž držel v ruce nůž a poté i vyhrožováním zastřelením. Skutkový stav, který vzal správní orgán I. stupně za základ napadeného rozhodnutí, má oporu ve spise, byl zjištěn dostatečně a nejsou zde pochybnosti o tom, že se odvolatel přestupku dopustil. Skutečnost, že odvolatel úmyslně narušil občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví a jiným hrubým jednáním, kterého se dopustil jednáními popsanými ve výroku 1. písm. a) a b) rozhodnutí, byla prokázána svědeckou výpovědí ██████████. Jeho výpověď je po celou dobu řízení konzistentní, shodně vypověděl i u PČR, naopak tvrzení odvolatele, že

žádného ■■■■ nezná, nikdy ho neviděl, ani u něj v ordinaci nebyl a nevyhrožoval mu, považuje odvolací orgán za nevěrohodné. Pokud odvolatel namítá, že ■■■■ ■■■■ nemohl být slyšen ve věci jako svědek, neboť je oznamovatelem přestupku a osobou přestupkem přímo dotčenou, nelze s tím souhlasit. Dle § 55 odst. 1 správního řádu je každý, kdo není účastníkem řízení, povinen vypovídat jako svědek, musí vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet, o této skutečnosti je svědek poučován. ■■■■ ■■■■ není účastníkem řízení, a proto mohl být slyšen jako svědek. Svědek ■■■■ uvedl, že se do ordinace obviněného vypravil vyřídít si s ním psaní urážlivých a vulgárních SMS zpráv jeho tehdejší přítelkyni ■■■■ (tyto byly zjištěny PČR ohledáním mobilu, nebyly však projednány z důvodu neudělení souhlasu osobou přímo postiženou spácháním přestupku). Toto se jeví jako pochopitelné a není důvod o tom pochybovat. Dále jak u správního orgánu I. stupně, tak před tím u PČR podrobně popsal jednání obviněného vůči němu, od jednání v ordinaci (facka, vystrkání z ordinace za současného držení nože) po vyhrožování újmou na zdraví. Obviněný jakýkoli kontakt, a to i jakoukoli návštěvu ■■■■ v ordinaci popíral (v úředním záznamu PČR ze dne 6. 9. 2018 uvedeno je, že obviněný po dotazu na ■■■■ a incident odpověděl podrážděně, že žádného ■■■■ nezná, nikdo takový u něj dnes nebyl a nic se nestalo. Pro určení věrohodnosti výpovědi je důležitá výpověď zdravotní sestry ■■■■ která na místě, byť v jiné místnosti byla. Ta nejdříve vypovídala hned dne 6. 9. 2018, kdy uvedla, že o žádném incidentu po 17 hodině neví, nic neslyšela. Dne 13. 10. 2018 u PČR vypověděla, že toho dne po 17:10 hodin přišel muž, zaklepal na dveře ordinace a řekl, že chce mluvit s doktorem, odpověděla, že jej zavolá, doktor by vzadu v lékařském pokoji. K incidentu uvedla, že žádný neslyšela, pokud by k němu došlo, jistě by ho slyšela, obviněný se poté ani o ničem nezmínil. U správního orgánu pak svědkyně ■■■■ dne 1. 4. 2019 uvedla, že si vůbec nevybavuje, že by nějaký pán jménem ■■■■ hledal v ordinaci doktora ■■■■ ani k upřesňujícímu dotazu, že ■■■■ měl přijít z chodby, nikoli čekárny, si nikoho takového nevybavuje. Její výpověď u správního orgánu I. stupně považuje odvolací orgán za nevěrohodnou a způsobenou skutečností, že pracuje v ordinaci obviněného a nechce s ním jít do konfliktu. Její výpověď ze dne 13. 10. 2018 se shoduje s tvrzením ■■■■ že klepal na ordinaci, neboť chtěl s obviněným mluvit o soukromé věci a otevřela mu sestra. Tuto výpověď považuje odvolací orgán za pravdivou a odpovídající skutečnosti. Lze souhlasit se správním orgánem I. stupně, že dalším důkazem o pravdivosti výpovědi ■■■■ je tvrzení o přítomnosti dítěte a zajištění kuchyňského nože v ordinaci. Ze spisu neplyne, že by ■■■■ byl pacientem obviněného a jistě mu tedy nemůže být známo, že obviněný má svého syna v ordinaci každý čtvrtek. Přítomnost dítěte potvrzuje jak obviněný, tak svědkyně ■■■■ Nůž, tak jak ho svědek ■■■■ popsal, byl v ordinaci obviněného nalezen a zajištěn (následně byl vrácen). Tvrzení obviněného považuje odvolací orgán ve světle uvedeného za nepravdivá, vedená snahou vyhnout se přestupkovému řízení, když přítomnost svědka ■■■■ v inkriminovanou dobu v ordinaci je nepochybná. Pokud jde o tvrzené konfliktní jednání získané z úřední činnosti, má krajský úřad obdobné znalosti, obviněný byl krajským úřadem rovněž projednáván (viz záznam v evidenci přestupků).

Krajský úřad zkoumal, zda zde není místo pro uplatnění zásady „in dubio pro reo“, když je možno vyjít z rozsudku Nejvyšší správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 As 1/2010-58: *“(…) aplikace zásady in dubio pro reo není mechanická, jak se mylně domnívá stěžovatel. Základním předpokladem pro použití této zásady, a tedy i následného rozhodnutí ve prospěch „obviněného“, je existence pochybností o správnosti a věrohodnosti zjištěného skutkového stavu. Není tedy možné zásadu in dubio pro reo automaticky použít vždy, když má rozhodující orgán k posouzení protichůdné důkazy. Existence rozdílných tvrzení a důkazů je typickou a nedílnou součástí řízení už jen z toho důvodu, že jsou navrhovány účastníky řízení, jejichž zájem na výsledku rozhodnutí je opačný. Použití zásady in dubio pro reo proto přichází v úvahu pouze tehdy, má-li i po zhodnocení všech důkazů (včetně jejich váhy, věrohodnosti atd.) rozhodující orgán pochybnosti o tom, zda byl skutkový stav dostatečně zjištěn, případně o tom, jak rozhodnout.”* Při rozhodování jak u správního orgánu I. stupně, tak odvolacího orgánu k pochybnostem o vině obviněného nedošlo a po zhodnocení dostupných důkazů zaujal rozhodovací orgán názor, o němž neměl pochybnosti. Výpověď svědka ■■■■ byla posouzena jako věrohodná, věrně zobrazující popsané skutky, z nichž byl obviněný uznán vinným.

K výroku 1. písm. c)

Odvolací orgán dospěl k závěru, že obsahem správního spisu je jednoznačně prokázáno jednání odvolatele uvedené v tomto výroku o vině, tedy že jednáním odvolatele došlo k přestupku proti občanskému soužití, a to úmyslnému narušení občanského soužití jiným hrubým jednáním, když je nade vše pochybnost prokázáno, že odvolatel dne 13. 10. 2018 okolo 20:00 hodin na adrese Čechova, Bechyně, u Domu s pečovatelskou službou úmyslně narušil občanské soužití, a to pliváním na hlavu ■■■■ ■■■■ Skutkový stav, který vzal správní orgán I.

stupně za základ napadeného rozhodnutí, má oporu ve spise, byl zjištěn dostatečně a nejsou zde pochybnosti o tom, že se odvolatel přestupku dopustil. Skutečnost, že odvolatel úmyslně narušil občanské soužití jiným hrubým jednáním, kterého se dopustil jednáním popsaným ve výroku 1. písm. c) rozhodnutí, byla prokázána svědeckou výpovědí [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jejich výpovědi ohledně skutku, kterým byl obviněný uznán vinným, jsou shodné, jsou konzistentní i s výpověďmi u PČR, kam šli konflikt ihned oznámit. Jak uvedl správní orgán I. stupně jsou jejich výpovědi podpořeny i sdělením zdravotní sestry [REDAKCE] ohledně konfliktu, kterou se však v řízení nepodařilo vyslechnout. Obviněný se ústních jednání neúčastnil, pouze vypověděl u PČR, kde jakýkoli konflikt popřel. Ze spisu neplyne, že by svědci měli nějaký důvod si incident vymýšlet a ze strany obviněného šlo o protiprávní reakci na rozhovor svědků a malých černošských chlapců, který obviněný vztáhl na sebe. V odvolání se obviněný k tomuto skutku blíže nevyjádřil.

Obligatorním znakem přestupku je zavinění. Podle § 15 ZOP platí zásada, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon, že je třeba úmyslného zavinění. V posuzovaném případě lze souhlasit se správním orgánem I. stupně, že odvolatel jednal v úmyslu přímém. Odvolatel chtěl svým hrubým jednáním a vyhrožováním narušit občanské soužití.

Odvolatel naplnil i materiální stránku přestupku, když odvolatelovo jednání překročilo rámeček pouhé nevhodnosti nebo správnosti, neboť odvolatel narušil občanské soužití takovou měrou, která již hranici pouhé nevhodnosti či neslušnosti překračuje. Odvolatel svědka [REDAKCE] udeřil, když přitom držel nůž a poté mu vyhrožoval zabitím. Odvolatel svědkovi [REDAKCE] vyhrožoval újmou na zdraví, spíše však smrtí. Pro posouzení protiprávnosti jednání není rozhodné, zda měl následně v úmyslu výhrůžky přímo splnit. Výhrůžky směřovaly přímo proti porušení osobní integrity člověka (zdraví, resp. života) a jejich pronesením byl porušen zájem společnosti na poklidném občanském soužití, tedy zájem na tom, aby si jednotlivci nevyhrožovali způsobením závažné zdravotní újmy.

Pokud jde o uložený správní trest, tak správní orgán I. stupně uložení pokuty a její výše řádně odůvodnil, zabýval se hledisky stanovenými v zákoně, srozumitelně formuloval důvody, které jej vedly ke stanovení uvedeného trestu v posuzovaném případě. Správní orgán I. stupně zvolil sankci, kterou zákon umožňuje a nepřekročil zákonem stanovené meze pro správní uvážení. Pokuta byla uložena za více přestupků, spáchaných úmyslně, není likvidační a má plnit jak represivní, tak výchovný účel, tedy odradit odvolatele od dalšího protiprávního jednání.

Pokud pak jde o uložení povinnosti nahradit náklady řízení, odvolací orgán potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupků. Podle § 95 odst. 1 ZOP se obviněnému, který byl uznán vinným, uloží povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů činí paušální částka nákladů řízení 1 000 Kč. Dle § 79 odst. 5 správního řádu lze v případech hodných zvláštního zřetele výši paušální částky na požádání snížit. Odvolatel v řízení o takové snížení nepožádal, a proto je ukládána povinnost v plné výši.

B) K výroku II. rozhodnutí krajského úřadu – tedy k odvolání [REDAKCE] a výrokům 7., 8. a 9. napadeného rozhodnutí:

Z předloženého spisu ve vztahu k podanému odvolání vyplývá, že přestupkové jednání odvolatele bylo zjištěno z úřední činnosti správního orgánu I. stupně – vyhodnocením facebookových příspěvků přidaných k prvotnímu příspěvku [REDAKCE]. Dne 18. 1. 2019 pak správní orgán I. stupně ve věci zahájil přestupkové řízení a nařídil konání ústního jednání na 25. 2. 2019. Dne 21. 2. 2019 zaslal obviněný správnímu orgánu I. stupně omluvu za vyhrožující komentář, kdy uvedl, že měl vyznít jako žertovný pro odlehčení příspěvku. Dne 25. 2. 2019, dne 1. 4. 2019 a dne 13. 5. 2019 si správní orgán pořídil opis z evidence přestupků – bez záznamu. K ústnímu jednání se odvolatel nedostavil, když uvedl, že má nové zaměstnání. Dne 18. 3. 2019 pak udělil plnou moc Mgr. Hanusovi, advokátovi. Dne 29. 3. 2019 bylo zasláno vyjádření, ve kterém odvolatel uvedl, že jeho jednání není protiprávní, šlo o výrok nadnesený, úmyslem nebylo p. [REDAKCE] nijak ublížit ani v něm vzbudit obavu o jeho zdraví. Příspěvek měl sloužit jako vyjádření soucitu či forma morální satisfakce [REDAKCE]. Navrhl zastavení řízení.

K ústnímu jednání konanému dne 13. 5. 2019 se dostavil právní zástupce odvolatele. Ten při ústním jednání odkázal na vyjádření zaslané dne 29. 3. 2019, myslí si, že se odvolatel přestupku nedopustil a že správní orgán není místně příslušný.

Ve vydaném rozhodnutí správní orgán I. stupně popsal průběh řízení, dále uvedl, že odvolatel aktivně přispěl svým komentářem pod příspěvek [REDAKCE] a pod dojmem anonymity se uchýlil k výhrůžkám újmou na zdraví. Správní orgán I. stupně se i vyjádřil k námitkám odvolatele a dále uvedl, že se odvolatel dopustil přestupku úmyslně a naplnil i materiální stránku přestupku, když vyhrožování jinému fyzickým útokem je jednáním nikoli nevhodným, ale protiprávním. Závěrem správní orgán odůvodnil uložený správní trest a povinnost nahradit náklady řízení.

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor legislativy a vnitřních věcí jako příslušný odvolací orgán (dále jen „odvolací orgán“) přezkoumal v souladu s ustanovením § 98 odst. 1 ZOP a § 89 odst. 2 věta třetí správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že není důvodné.

Odvolací orgán konstatuje, že rozhodnutí bylo vydáno věcně a místně příslušným správním orgánem v rámci jeho pravomoci. Odvolatel namítal, že Městský úřad Bechyně není k věci místně příslušný. Dle § 62 odst. 1 ZOP je místně příslušný správní orgán, v jehož správním obvodu byl přestupek spáchán. V případě distančních přestupků, je pak místem spáchání jak místo, kde došlo k protiprávnímu jednání, tak i místo, kde přestupek vyšel najevo, kde se o něm dotčená osoba dozvěděla, tj. kde nastal následek tohoto jednání. Ze spisu je zřejmé, že za jedno z míst spáchání je nutno považovat i ordinaci [REDAKCE] v Bechyni, když tedy Městský úřad Bechyně je jedním z místně příslušných správních orgánů. V tomto správním obvodu pak přestupek vyšel nedřívě najevo.

Přestupkový zákon v ustanovení § 5 vymezuje pojem přestupku jeho materiálním znakem a formálními znaky. Všechny tyto znaky musí být naplněny současně. Materiální znak představuje jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Povinností správního orgánu je tedy prokázat, jak naplnění formální stránky přestupku, tak i stránky materiální.

Přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) ZNP se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním. Objektem tohoto přestupku je občanské soužití. Narušení občanského soužití je pak trestáno za situace, kdy dojde k jeho zasažení jednáním určité intenzity, které svou povahou odpovídá jednáním uvedeným v demonstrativním výčtu hrubých jednání. Občanské soužití je neurčitý právní pojem. Tento typ přestupku chrání žádoucí dobré vztahy mezi občany. Občanské soužití lze ve smyslu soudní judikatury vymezit jako souhrn pravidel chování, jejichž zachování je podle obecného názoru a přesvědčení nutnou podmínkou klidného a spořádaného soužití občanů v daném místě a čase.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že obsahem správního spisu je jednoznačně prokázáno jednání odvolatele uvedené v tomto výroku o vině, tedy že jednáním odvolatele došlo k přestupku proti občanskému soužití, a to úmyslnému narušení občanského soužití vyhrožováním újmou na zdraví, když je nade vší pochybnost prokázáno, že odvolatel dne 31. 8. 2018 okolo 21:29 přidal na facebook komentář „Dejte ho do koše a do Vltavy“. Skutkový stav, který vzal správní orgán I. stupně za základ napadeného rozhodnutí, má oporu ve spise, byl zjištěn dostatečně a nejsou zde pochybnosti o tom, že se odvolatel přestupku dopustil. Není sporu o tom, že předmětný příspěvek odvolatel na facebook přidal, tato skutečnost byla zjištěna z listinných důkazů založených ve spise a odvolatel ji ani nijak nepopírá. Spor je tedy o to, zda příspěvek naplnil znaky předmětné skutkové podstaty. Pod prvotní příspěvek [REDAKCE] o nespokojenosti s nepřítomností [REDAKCE] v ordinaci v ordinacní době bylo přidáno velké množství komentářů s různou měrou kritičnosti, výhrůžkami a urážkami. Správní orgán tyto příspěvky vyhodnotil, v případě urážlivých výroků byly věci z důvodu nedání souhlasu osobou přímo postiženou spácháním přestupku odloženy, v případě vyhrožujících výroků bylo zahájeno s danými osobami přestupkové řízení. Obecně lze říci, že mnoho lidí vyjadřuje své myšlenky, názory a stanoviska v prostředí sociálních sítí zcela volně, bez jakékoli seberegulace. Spousta z nich by vulgární, urážlivé a výhrůžné výrazy v běžném hovoru mezi lidmi nepoužila, avšak na sociálních sítích tak činí. Skutečnost, že jsou výrazy použity na sociálních sítích však nezabavuje jejich autory odpovědnosti za ně, a to případně i odpovědnosti trestní,

resp. přestupkové. Pro naplnění skutkové podstaty přestupku není rozhodné, zda byla výhrůžka myšlena vážně a nelze souhlasit s tím, že by takovýmto způsobem měla být vyjadřován soucit s problémy ■■■■■ ■■■■■ s lékařem. Je povinností každého vyjadřovat se takovým způsobem, který by nebyl v rozporu s platnými zákony. Soucit, pochopení se situací ■■■■■ ■■■■■ rozhodně nebylo přípustné vyjadřovat takovým způsobem, kterým to učinil odvolatel. Jde o příspěvek výhrůžný, agresivní, mířící na zásah do tělesné integrity poškozeného. Skutečnost, že se poškozený může bránit i cestou občanskoprávní, nevylučuje veřejnoprávní postih v případě naplnění znaků skutkové podstaty některého z přestupků. Skutečnost, zda byl či nebyl příspěvek odstraněn, není pro odvolací řízení relevantní. Právo na svobodu projevu (čl. 17 Listiny základních práva a svobod) není právem bezbřehým, ale je limitováno jinými základními právy. Práva na svobodu projevu se jistě nelze domáhat ve vztahu k veškerým výrokům. Práva na svobodu projevu se není možné domáhat tam, kde výrok naplňuje skutkovou podstatu přestupku, a naráží tedy na zákonné omezení. Dotčená osoba není osobu veřejně činnou a známou (např. politik), u které je dána nižší míra ochrany.

Obligatorním znakem přestupku je zavinění. Podle § 15 ZOP platí zásada, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon, že je třeba úmyslného zavinění. V posuzovaném případě se lze daného přestupku dopustit pouze úmyslně. Odvolací orgán souhlasí se správním orgánem I. stupně, že odvolatel jednal úmyslně, a to v úmyslu nepřímém. Odvolatel věděl, že svým jednáním (vyhrožováním) může narušit zájem chránění zákonem, tj. poklidné občanské soužití.

Odvolatel naplnil i materiální stránku přestupku, když odvolatelovo jednání překročilo rámec pouhé nevhodnosti nebo správnosti, neboť odvolatel narušil občanské soužití takovou měrou, která již hranici pouhé nevhodnosti či neslušnosti překračuje. Odvolatel vyhrožoval poškozenému újmou na zdraví. Pro posouzení protiprávnosti jednání není rozhodné, zda měl následně v úmyslu výhrůžky přímo splnit. Výhrůžky směřovaly přímo proti porušení osobní integrity člověka (zdraví, resp. života) a jejich pronesením byl porušen zájem společnosti na poklidném občanském soužití, tedy zájem na tom, aby si jednotlivci nevyhrožovali způsobením závažné zdravotní újmy.

Pokud jde o uložený správní trest, tak správní orgán I. stupně jeho uložení (napomenutí) řádně odůvodnil, zabýval se hledisky stanovenými v zákoně, srozumitelně formuloval důvody, které jej vedly ke stanovení uvedeného trestu v posuzovaném případě. Správní orgán I. stupně zvolil sankci, kterou zákon umožňuje a nepřekročil zákonem stanovené meze pro správní uvážení. Správní orgán zohlednil zaslanou omluvu jako polehčující okolnost. Uložené napomenutí má především výchovný účel, tedy odradit odvolatele od dalšího protiprávního jednání.

Pokud pak jde o uložení povinnosti nahradit náklady řízení, odvolací orgán potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku. Podle § 95 odst. 1 ZOP se obviněnému, který byl uznán vinným, uloží povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů činí paušální částka nákladů řízení 1 000 Kč. Dle § 79 odst. 5 správního řádu lze v případech hodných zvláštního zřetele výši paušální částky na požádání snížit. Odvolatel v řízení o takové snížení nepožádal, a proto je ukládána povinnost v plné výši.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení Ministerstvu vnitra; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatel. Nadřízeným orgánem krajského úřadu je Ministerstvo vnitra ČR, odbor všeobecné správy, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u Krajského soudu v Českých Budějovicích.

JUDr. Lenka Malovcová
vedoucí správního oddělení
(podepsáno elektronicky)

otisk úředního razítka

Obdrží:

- [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] – poštou
- [redacted] [redacted] – cestou právního zástupce - datovou schránkou
- Městský úřad Bechyně, odbor vnitřních a sociálních věcí – prostřednictvím datové schránky, po nabytí právní moci rozhodnutí odvolacího orgánu bude zaslán spis včetně rozhodnutí odvolacího orgánu s doložkou právní moci poštou
- Krajský úřad Jihočeského kraje – spis

Toto rozhodnutí ze dne 23. 7. 2019 čj. KUJCK 84998/2019, sp. zn. OLVV-správ. 81087/2019/malovcova nabylo právní moci dne 24. 7. 2019. Připojení doložky provedla JUDr. Lenka Malovcová dne 26. 7. 2019.